

kunne nøgte den Paagjældende at skaffe sig Fred, om han kan. I Overensstemmelse hermed er det ogsaa, at Loven af 30te Januar 1861 under visse Betingelser giver Alle og Enhver Ret til i Huns, Gaard og Have blandt Andet at dræbe Ræve. Skovenes Interesse vil formeentlig nok kunne væretages paa andre Maader, hvorved Sjagens Ret trædes for nær.

Til nedenstaaende Forslags § 4.

Denne Paragraph har optaget Hovedindholdet af Lovforslaget om Fredning af nyttige Dyr, dog saaledes, at Forbudet om Borttagelse af Ug og Ungel er udeladt i Overensstemmelse med, hvad til § 1 er bemærket, at enkelte Arter ere henførte til § 2 som nærmest henhørende under Jagtbestemmelserne, og endelig at nogle Arter ere udeladte (Raagen, Storfen, Ilderen og Væselen), fordi de i visse Tilfælde eller paa visse Steder kunne være skadelige, og det derfor rettest bør være Enhvers egen Sag, om han vil frede dem eller ikke. Undtagelsen for Muldvarpens Bedkommende har man troet at burde foreslaae lidt ændret. Det øvrige Indhold har man ordnet saaledes, at Fredningen strækker sig over hele Naret for nogle Arters Bedkommende, medens den for andre kun strækker sig til den Tid, da ifølge § 2 de fleste Arter af Bilbt, der have Interesse for Jagten, ere fredede. I første Afdeling er optaget endeel Fugle, der kun findes her i Landet i den Tid, da de efter det forelagte Forslag ligesom efter Loven af 30te Januar 1861 skulle fredes, og ikke engang alle i den Tid. Man har foretrukket ubetinget at frede dem fremfor at tillade at fange eller dræbe dem i den Tid, de ikke findes i Landet. De iblandt disse Fugle, der hovedsagelig ere Standfugle, nemlig Spetter, Meiser, Spetmeiser og Træløbere, ere saa nyttige, at de formeentlig bør fredes hele Naret. Udtrykket „alle mindre Sangfugle“, der findes saavel i Lovforslaget om Fredning af nyttige Dyr som i den nys citerede Lov og Forordningen af 20de Mai 1840 § 13, er meget ubestemt. Man har derfor anseet det for rettest at ombytte det med tydeligere Udtryk, og i den Overbevisning, at de mindre

Fugle, hvorpaa her er tænkt, ere de insectædende, har man udtrykkelig anført de enkelte hertil hørende Slægter. De i anden Afdeling opførte, der kun ere fredede en Tid af Naret, ere samtlige saadanne, som det af en eller anden Grund bør være tilladt at dræbe navnlig i Vintertiden. Som en Undtagelse fra Reglen om Fredning af Ugler har man tilføjet Sneenglen. I Forslaget er bestemt som Fredningstidens Ophør den 1ste October, man har dog troet uden Fare at kunne foreslaae den til den 1ste September, da alle Arter dog ogsaa saaledes blive fredede i deres Ungletid, og derved vindes den Fordeel, at Jagttiden for disse Arter begynder og ender samtidig med Jagttiden for de fleste i § 2 omhandlede Arter.

Bestemmelserne i denne Paragraph og ligeledes i § 2 ville imidlertid affære Veien til at forsyne naturhistoriske Samlinger med danske Exemplarer af ikke saa Arter Pattedyr og Fugle. Da der bør være Adgang dertil uden Brud paa Loven, har man troet at maatte foreslaae at bemyndige Indenrigsministeren til at give en i Tiden begrændset fritagelse for flere eller færre af Bestemmelserne i §§ 2 og 4, dog kun til enkelte Personer, som kunne antages ikke at ville misbruge den.

Til nedenstaaende Forslags §§ 5 og 6.

Disse Paragrapher svare til §§ 5 og 6 i Forslag b., kun at der tillige er optaget Forbud imod Kjøb.

Til nedenstaaende Forslags § 7.

Denne Paragraph er uforandret optagen efter Forslag b., § 4.

Til nedenstaaende Forslags § 8.

Paragraphen svarer til § 7 i det med b. betegnede Forslag. I første Stykke er kun foretaget en Redaktionsforandring. I sidste Stykke er foruden Bøder i Henhold til Lov af 25de Marts 1851 § 21 optaget Bøder efter Forordningen af 20de Mai 1840 § 30 for den, der lader sig finde med Skydegevær og Jagthunde i anden Mands Jagtdistrict m. v., sammenholdt med § 19 i Lov af 25de Marts 1851, idet man formener, at de samme